

vægt på at sige nej tak til højhastighedstog, men f.eks. sige ja tak til, at vi får forkortet rejsetiden i en del af pendlertrafikken, og at vi får nyt materiel, først og fremmest til pendlertogene.

Så er der spørgsmålet om uddannelsesinstitutionerne, hvor Enhedslisten også er stor tilhænger af, at vi inden for den debat, vi har om CVU'erne og KVVU'erne sikrer, at de målbevidst bliver spredt over hele landet. Vi har fra første færd været bekymret for den tendens, der har været til at samle disse uddannelsesinstitutioner i store centre. For os har det været altafgørende, at udviklingsmidler til disse centre også kan gå til institutioner uden for centrene. Det er det, vi for øjeblikket har en debat om, og jeg håber, det bliver muligt også at støtte dem, der vælger at stå uden for centrene, med udviklingsmidler.

Det, der skal til, er således en differentieret indsats over for befolkningen. Først og fremmest er det de ansatte og deres kvalifikationer, der skal investeres i, dvs. et ordentligt fysisk miljø, en ren natur, en økologisk produktion, et bedre uddannelses tilbud og et socialt, sundhedsmæssigt og kulturelt tilbud, der sikrer, at levevilkårene er af høj kvalitet i alle egne af landet.

Som god socialist kan jeg jo sige, at for os handler det ikke bare om at nedbryde de store forskelle mellem klasserne, men også mellem regionerne, og dér står vi over for en vældig opgave med den EU-politik, der føres for øjeblikket, hvor man bevidst, selv om man har sådan lidt småpenge, man drysser ud til de forarmede regioner, søger at styrke metropolerne og binde metropolerne sammen gennem højhastighedstog og broer.

Den tendens vil vi meget gerne være med til at bekæmpe, men som sagt vil vi også være med til at give et lille, beskedent bidrag ved at sikre en spredning af de offentlige institutioner i Danmark. Derfor tak til Kristeligt Folkeparti for, at det har rejst denne debat, men jeg håber også, at jeg har tilkendegivet, at vi er plukke-modne til at gå langt videre.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det var lige det om kollektiv trafik. Altså hvis vi bor her i København og vi skal ind og passe vores arbejde her, er det helt rigtigt, at det er nemt at komme frem med den kollektive trafik. Men derovre, hvor jeg er valgt, har vi Vorgod. Det er en by. Der er noget, der hedder Vorgod

Bodega, og så er der en lille købmandshandel, og de beskæftiger tilsammen en fire-fem mennesker. Men i Vorgod bor altså også en masse andre mennesker, som skal ind til Herning. De har børn, som skal hentes i daginstitution. De skal køres til en anden by, fordi de skal deltage i noget idræt, og så skal de hentes igen. Hvordan vil Enhedslisten få den kollektive trafik til at fungere? Altså jeg mener, en bus, der pendler uafbrudt mellem Herning og Vorgod, er nok ikke målet og kan heller ikke lade sig gøre. Er vi egentlig ikke inde på, at vi skal have sat afgifter på bilisme, benzinpriser osv. lidt ned for de yderdistrikter?

Jeg erkender, at i de større byer er den kollektive trafik god, men ovre i Vorgod er den ikke særlig god, dér fungerer den ikke særlig godt, og derfor er man meget afhængig af privatbilisme.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Dér, hvor privatbilen har sin største mission, og hvor den er meget fleksibel, er selvfølgelig i yderdistrikterne, og man ville jo have løst et mægtigt problem i Danmark, hvis man sagde: Er der nogen, der har behov for at køre i privatbil, så er det selvfølgelig dér, hvor der ikke er kollektiv trafik. Det er klart.

Men når det så er sagt, så mener Enhedslisten, at der kan gøres utrolig meget for en fleksibel kollektiv trafik i landdistrikterne, først og fremmest ved, at man etablerer et system, hvor den enkelte borger kan rekvirere en kollektiv løsning. Man har forsøgt med det enkelte steder, altså med opkald til en telebus, opkald til en regional bus eller om fornødent – om fornødent – til en taxa.

Så er der et utrolig stort potentiale, som man undertiden glemmer, nemlig at der i forvejen transporteres så utrolig mange mennesker selv i yderdistrikterne via det offentlige, men de taxaer og de busser, der bruges til at transportere vore gamle, vore syge osv., er ikke inddraget i den kollektive løsning.

Derfor er den smarte løsning, at hver borger kan ringe til en opkaldscentral og sige, at han gerne skal derfra og dertil, og så kommer der et kollektivt tilbud i form af en taxa eller en telebus. Det ville være elegant at gøre det i yderdistrikterne. Det er Enhedslistens mål, hvad det angår.